

der udfordres til de forskellige Fag, ligesom de studerendes mange Eksaminer til Korsætsyning, Frisering, Strygning o. s. v. Alle de Anstalter og Forretninger, der antager Kvinder eller uddanner dem, samt Betingelserne herfor, findes opgivne i Bogen. Hovedindtrykket efter Læsningen er det, som ikke for ofte kan indprentes vort Lands Kvinder, at der, for at man skal blive til noget, altid findes Uddannelse. Saaledes skriver Sara Rasmussen i en Artikel om de finere Haandarbejder: Hovedgrunden til, at Kvinder ikke mere kan ernære sig ved Haandarbejde, er den, at de mangler Uddannelse. I andre Lande er det ikke saadan; der fremtræder Haandarbejde som udviklet Industri, og overalt er der oprettet kvindelige Industriskoler *). Et nødvendigt Led i denne Undervisning er Tegningen, hvilket man endnu ikke herhjemme har faaet Øjet op for. Overalt gælder det om at være uddannet, og ofte — hvad mange overser — at være i Besiddelse af almindelig Dannelse. Bort for at kunne indlægge en Billet paa et Bladkontor maa man kunne skrive fejlfrit, da Billetten ellers straks vandrer i Papirkurven. En Sygeplejerske, der selv skal skrive sin Ansøgning om Optagelse paa Hospitalet, faar ikke denne bevilget, naar hun ikke kan skrive Dansk. Derfor begynder ogsaa Bogen med en Artikel om Fortsættelsesskoler, hvis Ønskelighed for Kommuneskolens Vedkommende stedse bliver klarere.

*) Den samme Tanke gør sig gældende i den Plan, som „Dansk Kvindesamfund“ for Tiden arbejder med, nemlig Oprettelsen af en Fagskole for Syersker.

Indhold:

	Side
Ellen Plum: Fejl Adresse	17
„Dansk Kvindesamfund“s Virksomhed	22
Helene Thymann: Kvinde-Arbejdsdragten	24
Ane Jørgensen: En Indsigelse	26
Til Sammenligning	27
Fra Indland og Udland	28
Fra Bøger og Blade	29